

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28984/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 106/23 од 08.08.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 106/23 од 08.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 106/23 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 15/22 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, у целости је одржано на снази решење о издавању платног налога Основног суда у Врању Пл 122/2021 од 23.12.2021. године за износ главног дуга за пружене адвокатске услуге по рачуну бр. .../... од 22.06.2021. године од 22.800,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате, као и за трошкове издавања платног налога од 11.812,00 динара и тужени обавезан да тужиоцу исплати наведене износе. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 29.812,00 динара са законском затезном каматом на износ од 27.000,00 од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 106/23 од 08.08.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је укинута решење о издавању платног налога Основног суда у Врању Пл 122/2021 од 23.12.2021. године (очигледном грешком у писању наведено „решење о извршењу Основног суда у Врању Иив 223/21 од 10.08.2021. године“) за износ главног дуга од 15.300,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате и у том делу одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, док је потврђена првостепена пресуда у

преосталом делу става првог изреке и одбијена жалба туженог. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 28.900,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Наиме, предмет тражене судске заштите је исплата накнаде за пружене адвокатске услуге по рачуну бр. .../... од 22.06.2021. године. Нижестепени судови су утврдили да тужилац није имао пуномоћје за подношење предлога за извршење у предмету Основног суда у Врању Ии 749/21 у означеном предмету, као и на име састава обавештења комори Јавних извршитеља. Сходно наведеном, спорно правно питање у погледу трајања уговора о заступању који су странке закључиле и питање да ли је овлашћено лице код туженог, као властодавца, поверио тужиоцу као пуномоћнику да предузима одређене правне радње у поступку или је такво пуномоћје изостало, везано је за конкретно чињенично стање и решавање спорног односа странака. Сходно наведеном, о овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога у овој правној ствари поднета је 16.12.2021. године, ради дуга, а вредност предмета спора је 22.800,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као као у изреци.

Врховни суд је имао у виду да је у ставу првом изреке другостепене пресуде, очигледном грешком у писању наведено „решење о извршењу Основног суда у Врању Иив 223/21 од 10.08.2021. године“, уместо „решење о издавању платног налога Основног суда у Врању Пл 122/2021 од 23.12.2021. године“, али наведено није од утицаја на другачије одлучивање, будући да се наведена грешка може исправити у смислу одредбе члана 362. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић